

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

ปัญหาวัณโรคในประเทศไทย

พันธ์ชัย รัตนสุวรรณ¹

องค์การอนามัยโลกได้ประกาศให้วัณโรคเป็นภาวะฉุกเฉินที่ต้องรีบจัดการทั่วโลก (TB: A Global Emergency) ตั้งแต่ พ.ศ. 2536 สำหรับประเทศไทยถูกองค์การอนามัยโลกจัดให้เป็นหนึ่งใน 22 ประเทศทั่วโลกที่มีปัญหาวัณโรคสูง โดยล่าสุดอยู่ในลำดับที่ 17 ซึ่งคาดประมาณว่าใน พ.ศ. 2548 มีอุบัติการณ์ของผู้ป่วยวัณโรคประมาณ 91,000 ราย ซึ่งในจำนวนนี้จะเป็นผู้ป่วยวัณโรครายใหม่เสมอพบเชื้อด้วยกล้องจุลทรรศน์ประมาณ 41,000 ราย แนวโน้มจำนวนผู้ป่วยวัณโรคของประเทศไทยที่รายงานเข้าสำนักกระบาดวิทยามีสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ พ.ศ. 2531 เป็นต้นมา และยังพบว่าผู้ป่วยวัณโรคที่เป็นกลุ่มหนุ่มสาววัยแรงงานเพิ่มจำนวนมากขึ้น ประเทศไทยได้นำกลวิธี DOTS (Directly-Observed Treatment, Short-course) มาปรับใช้ตามข้อเสนอแนะขององค์การอนามัยโลกตั้งแต่ปีงบประมาณ 2539 แต่ก็ยังคงกล่าวได้ว่าเรายังไม่สามารถควบคุมวัณโรคได้ การปรับกลยุทธ์ DOTS ให้ได้มาตรฐานสากลและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับประเทศไทยที่ยังมีปัญหวัณโรคสูงโดยเฉพาะปัจจุบันที่มีการแพร่ระบาดของโรคเอดส์ด้วย นอกจากนี้ ต้นทุนยาวัณโรคในการรักษาผู้ป่วยวัณโรคใหม่ในครั้งแรกที่ป่วยมักไม่แพงมากนัก ประมาณ 2-3 พันบาทต่อรายและมีประสิทธิภาพในการรักษาให้หายได้สูงด้วย แต่หากรักษาครั้งแรกไม่ได้ผลและจำเป็นต้องใช้ยาวัณโรคสำรองอาจต้องใช้ต้นทุนที่แพงมากถึง 180,000-200,000 บาทต่อราย ซึ่งประสิทธิภาพการรักษาก็มักจะด้อยกว่าการรักษาครั้งแรก ดังนั้น การดูแลรักษาผู้ป่วยวัณโรคทุกรายในประเทศไทยอย่างมีประสิทธิภาพให้หายอย่างดีที่สุดในการรักษาครั้งแรกจึงมีความสำคัญมากที่สุด เพื่อให้สามารถควบคุมวัณโรคให้ได้ อีกทั้งยังเป็นการประหยัดงบประมาณอย่างมากไปในตัวด้วย นอกจากนี้ เด็กไทยและคนไทยรุ่นใหม่ก็ไม่จำเป็นต้องเสี่ยงต่อการรับเชื้อและป่วยด้วยวัณโรคโดยไม่จำเป็น.

¹ นายแพทย์ 9 วช ด้านเวชกรรมป้องกัน สำนักงานป้องกันควบคุมโรคที่ 11 จังหวัดนครศรีธรรมราช กรมควบคุมโรค
www.geocities.com/phanchai 8 พฤษภาคม 2550.